

ביאור דברי הזר ודבר נורא ומרעיד על האסון במירון כפי שביאר רשב"י בחלום ביום שבת קדש - לאחר שנתקשתי כשלמדתי דברי הזוהר הקדוש "יראה כל זכורך את פני האדון ה'" דא רשב"י,

ונגלה אלי בפנים מאירים ואמר דע כי לא ירד אחד לבירור האמיתי והפשוט של הדברים עד היום, מפני החושך אשר יכסה ארץ, ובזכות שבאת לירושלים ביום ל"ג בעומר התקיים בך ועלייך יזרח ה' וכבודו עלייך יראה, כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, והפירוש הוא שבגלל גלות רומי הקשה שהחריבה בית המקדש ובנתה שם בירושלם עיר לאלילים וגזרו שיהיה אסור לכל זרע ישראל להיכנס לעיר הקדש וכ"ש להיראות פני האדון ה' בעזרה ואני זכיתי בזכות התורה שמגנא ומצלא להיכנס בעיר ה' ולבוא למקום המקדש, שעדיין היה לנו אפר פרה וטהור הייתי מטומאת מת,

וזה האמור בזהר

שכמו שיש שערים למטה יש למעלה שם חומה ושם חומה שם מדרגות ושם מדרגות ומי שהוא חכם יודע לעלות כמו בירושלים למעלה כך בירושלים של מטה כי אי אפשר לבוא בירושלים למעלה עד שבאים בירושלים למטה כמו שאמרו לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא בירושלים של מטה, ואני זכיתי לעלות במדרגות ולהיכנס בשערים תוך החומה ולא היה עוד אחד מישראל שזכה להיכנס לתוך מקום המקדש, לבד מבני. ולכן אמינא ראיתי בני עליה והן מועטין דלית עליה לבר מעליה לרגל ועליה בהר ה' וכמא דכתיב **וקמת ועלית אל המקום**, וכמה דרגין אית בעלייה איכא אינון דזכו למיקרב ביהודה ואיכא אינשי דזכו למיקרב יתיר עד בית פאגי ויש שזכו יתיר לתוך ירושלים ובגין כך אמרית אם אלף אם מאה, שהיה שמונה עשר אלף שנתחפשו לחיל רומיים ובאו עד צופים ולא חזו בבירור דהוה יום המעון דכתיב סכותה בענן לך ולא חזו באספקלריא דנהרא מקום הקדש ועוד אלף בני ישראל שבאו והצליחו להערים על חיל הרומיים בתחבולה אבל לא הצליחו לבוא רק עד בית פאגי ושם גירשום ומאה ברחו דרך מערת צדקיהו ואתו לתוך עיר הקדש ורק שלושים ושש הצליחו לבוא עד הר הבית אבל לא היו טהורים מטומאת מת ובאו רק בהר הבית וחשיב להו קודשא בריך הוא דאיתחזו קמיה דעליהו צלי אברהם אשר יאמר היום בהר ה' ייראה דייחשיב לון כאילו ניראו בעזרה ובגיניהו אמרו לא פחות עלמא מל"ו צדיקים המקבלים פני שכינה בכל יום דחשיב לון דאתו בכל יומא דהא בכל יום מתקרי עלייהו אשר יאמר היום וכמא דאוקמוה **ואותי יום יום ידרשון** דיום אחד חשוב ככל השנה שזכו לקיים מצוות ראה, ועלייהו אמרו בתלמודא דעילו בלא בר, דהיינו טהרה כמא דאת אמר ובר לבב, ואנא בלחודאי עיילית בבר בדכו כידקחזי, ובגין דא אכילנא תמן מעשר שני דהו בר כמא דאת אמר **"בר ולחם ומזון"** וקיימית **ושמחתם לפני ה'** ובגין כך כתיב **שלוש פעמים יראה כל זכורך את פני האדון ה'** דא רשב"י, דקיימית מצות ראה כדכתיב וזה מה שאמרו בספר הזר מאן דאיהו גברא בגוברין בעי לאיתחזאה קמיה, לאו עלי אלא קמי דקב"ה ובגין דאנא גברא בגברין ולא דחלית ומאן דאיהו גברא חייב בראה דכתיב כל זכורך ואנא זכינא.

ובגין דלית להו לישראל ניחו בעלמא אלא כד יתבני בי מקדשא כמה דכתיב לבתר דבני שלמה מקדשא **"ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל"** דאית ניחו ואית ניחו אית ניחו עד לא יתבני מקדא דעל ניחו דא כתיב **והיה בהניח ה'.. וישבתם בטח והיה המקום אשר יבחר ה'..לשכנו תדרשו**, ואית ניחו לבתר דאיתבני מקדשא, בגין דכמה מלחמות וכמה דמים אישתפיכו עד לא יתבני מקדשא ע"י דוד מלכא משיחא אע"ג דכתיב **וה' הניח לו מכל אויביו** לא איתיהיב ליה רשו למבני בגין דכמה מלחמות ידע קודשא בריך הוא דאית ליה למעבד עד לא יתבני מקדשא, עד דאתי שלמה מלכא דאיקר איש מנוחה ובני מקדשא ובגין דא יהיב ברכה על המנוחה דהיא **"מנוחה שלמה שאתה רוצה בה"** כמה דתקיננו במנחתא דשבתא.

וכל זמן דישראל הוו מיטלטלין בגלותא כתיב בהו **ובגויים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך** ואע"ג דהוה זימנין דהוה ישראל בגלותא והוה מתחזי דאית לון מנוחה לאו איקר

מנוחה כלל לפי שאינן במקומן דכתיב ואי זה מקום מנוחתי דאיצטריך מקום למנוחה וכיון דחו"ל לאו איהו מקום לישראל, לא אתקרי מנוחה כלל כמה דכתיב ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה בגין דמים הזידונים אינה עממין על פני כל הארץ לבר מארעא קדישא, שהיא שממה ולא הוה בה מבול, ואע"ג דהוה לעכו"ם בה קצת דיורין לא חשיב דיורין דילהון שלא נתנה להם הארץ יבולה כדכתיב **ושממו עליה אויביכם**.

ובגין דהוון ישראל דווין וסחופין בגלותא ולא הוון ברי גאולה בגין דכתיב **בשמחה תצאו** ובגין כך איתיהיב רשו לגלאה ספר הזוהר דמקיים באורייתא **פיקודי ה' ישרים משמחי לב** בגין דאיהו חדוותא דאורייתא ובגיניה נפקו מן גלותא ברחמי מאי ברחמי באהבה ברחימו דעבד סיפרא דילי לישראל רחימו למארי עלמא ותבו קימעא קימעא דאתו לארעא דישראל דרא בתר דרא מזימנא דהתייהב רשו בעלמא לגלאה ספרא דילי ברחימו דרחימו למאריהון

ובגין דאית רזין עילאין דאיתגליאו בל"ג בעומר אתו בני א"י בחדווה לקברא דילי בגין למחדי בחדוותא דאורייתא והוה להו אודך ה' כי דיליתני דמשילו ישראל בגפן וניתנו למשיסה בארץ וכתוב **למה פרצת גדריה וארוה כל עוברי דרך**, והוה להו דלייה בשמחה דאורייתא בל"ג בעומר וניתן בהו חילו למיתב לארעא דישראל דאתו מחו"ל לחדווה דאורייתא וקביעו מתיבתא דיורין בארעא גלילה,

ובגין דמשיך זימנא אריכא ולא קיימו **לשכנו תדרשו ובאת שמה** הוה חרון המביט לארץ **ותרעד** כדאמר אליהו נביאה מהימנא דבשעה שחזי קב"ה היכלו חרב ואומות משחקים מביא זוועות בעולם ובגין דישראל הוון משחקין אע"ג דהוה לטיבו דתיתוב נפשיהון כמא דעבדה שרר בת אשר ליעקב דבשריתיה דיוסף חי בנגינה מ"מ לא הוה להו לארוכי תמן בארעה גלילא זמן סגי ובגין כך **המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון** דאית עמודין ואית עמודין וודאי חסידא קדישא עמודא דעלמא אחזתהו פלצות ונרעש בפרשת אמור על דא בגין דקיים בנפשיה וחיכיתי לה' המסתיר פניו מבית יעקב דאמר מילוי דאליהו ואוכח דרא ואיפסיק כוותיה במתיבתא דלעילא דלא יוסיפו למעבד באתר קיברא דילי היולא דלא חזי למעבד היולא שלימא אלא למלכא קדישא בירושלם, ואע"ג דפליגו עליה הלכה כוותיה מחברוהי וכל זמן דלא איתמנו לא אמרינן הלכה כרבים, וודאי קב"ה דריש לציון ובעי מבני דיעבידו ליה היולא שלש פעמים בשנה, דאיהו קני לציון **קינאה גדולה וחימה גדולה**,

ובגין דזעת ארעא אזלו זעיר מינהון לירושלם ובהו קיים **אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון**

עד דשבו שיתין ריבוא לארעא קדישא וכדין שרת שכינתא והוה לה תקומה דהוות שכיבת לעפרא עד זימנא דתבו שיתין ריבוא לארעא קדישא, ובגין דהוה בינייהו חטאין ניטלה מינייהו קדושה דהיא ירושלם דעשרה קדושות אית בארעה קדישא ואינון לא זכו אלא בקדושה זעירא ולא זכו בקדושה רברבא דהיא ירושלם דהיא קודש כמא דכתיב והיתה ירושלים קדש, ועתידיא ירושלם כולא להיתקדש לעילא כקדושת ארונא דסהדותא בגין כך כתיב **לא יאמר ארון ברית ה' כי יקראו לירושלים כיסא ה'** דכולא קודש בכל גבולא וכיון דאינטיל מינייהו קרתא קדישא אמרה **ציון עזבני ה' וה' שכחני**, דהא כתיב לעיל מיניה **רונו שמים כי עשה ה' הריעו תחתיות ארץ כי ניחם ה' עמו וענייו ירחם**, ובגין דא תחתיות ארץ בגין דלא זכו בהר הקדש ורחל דהיא ברזא דציון במר תבכה וירושלים דהיא ברזא דלאה תתן קולה, ואומי להו קב"ה דלא ינשי יתהון בגין דאיתקיים בהו ושבו מארץ אויב ולא התקיים בהו ושבו בנים לגבולם, דגבולם היא ירושלם כמה דכתיב ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו, לבתר הוון בעקו ואיקיים בהו **כל גויים סבבוני** ועביד קב"ה ניסין וגבורין לישראל אע"ג דאיהו לא הוון זכאין ובגין שמיה עבד לון דלא יימרון איה אלהיהם, ובגין דרחים לון דהוון מסכני מגלותא ואינהו זניחו הר הקדש ויהיבו ליה ביד צר ואינהו עבידו בגין דלא ייתון בטומאה ונגזר עלייהו כליה בגין דכתיב וכיפר את מקדש הקודש מטומאות בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השוכן איתם בתוך טומאתם ואוקמוה דיוה"כ מכפר אפי' אמאן דאתי במזיד בסואבותיה

למקדשא דכתיב ומפשעיהם, ובגין דא השוכן איתם בתוך טומאתם ואוקמוה אפי' הן טמאים שכינה שרויה ביניהם, דקב"ה חפץ בישראל למיפלח יתיה אפי' דאינון טמאים ובגין דא לא דחי טומאה לקרבנא דציבור ולקרבנא דפיסחא, והוה להו להודיע הלכתא דטומאה וטהרה ולא ליתן את ציון לשאגת צורר ואע"ג דעבידו לש"ש הוה דינא עלייהו בעלמא דהא לא הוה חדווה בציון כשעה דא דאתו ישראל בתוכה דמברכינן "משמח ציון בבניה" ובגין דזניחו לה הוה לה שיברון לב כי ראתה גויים באו מקדשה, ובגין כך הוה פורענות בעלמא ביומא דכיפורי דמתמן הוה להו למילף דקב"ה חפץ במשכניה אע"ג דוודאי יסאבון יתיה, ונגזר עלייהו לשלח אותם לעזאזל דהיא ארעא דפירוודא וגזירו בגין דגזירו נפשייהו מבית חיינו כמה דתקינן בברכה דהפטרתא רחם על ציון כי היא בית חיינו והווי חייבין כליה, ובגין שמא דקב"ה דלא יחל בגויים ובגין דהוה להו כמה סנגורין צדיקי עלמא עביד לון קב"ה ניסין ואישתזיבו, ובגין כמה עקו דאעיקו לון בני ישמעאל רחים עלייהו קב"ה, ואיהו מצפה לון ומשקיף היש משכיל דורש את אלהים, הוא האלהים אשר בירושלים, ובגין כך כתיב כי ברא ה' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר, ומצפה לון דיייתובון להר הקדש ויבקשו קמיה דיגלי מלכותיה ויקריה כמה דכתיב אחר ישובו בני ישראל וביקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו ואמרו חכמים ישובו לבית המקדש להתפלל בו על גילוי ה' ומלכות דוד ולכן אקדימו ברכת בונה לצמח דוד דבניין מקדשא קודם לדוד, ולא ניחא קמיה דקב"ה לקיים בהו ואתם עוזבי ה' השכחים את הר קדשי ואע"ג דאינון נשיו פולחן בי מקדשא דהא אוקמוה מארי מתניתין מקריבין אע"פ שאין בית וכמא דאוקמוה טומאה הותרה בציבור ואית דאמרי דחווה והוה לון להקריב תמן תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן ולעביד לקב"ה קרבן דיליה דאיהו פסח ולצלאה תמן דתמן מקום תפילה שיעקב שלימא הדר מחרן בגין לצלאה בהר הקדש, ובגין דאית רברבין מישראל דאמרי דהוה סכנתא ולא ידעי דקב"ה בעי ביקריהו דישראל ובעי דיייתובון לפולחניה ובגין דא אמר באורייתא קדישא אל תאמר רבים הגויים האלה ממני דהא קב"ה עימהון דישראל לסעדא לון ולאוקמא לון ולנצחא קרבא קמיהו דהא על דא איתנבי ישעיה ועשה ה' בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים ממוחיים שמרים מזוקקים דהא על זימנא דיייתובון ישראל בתיובתא לפולחנא ייתון עלייהו עממיא כחול ימא ויעביד להו קב"ה ניסין וגבורן כמה דאמר יחזקאל ויצא ה' ונלחם בגויים ההם כיום הילחמו ביום קרב דאימת דיייתובון ישראל לפולחניה בעי לאיתגלאה להו לעיני כל בשר ויתקיים בהו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון וכל נחמות דאית בעלמא יזמין להו דאיתמר עלייהו הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גויים וינקתם ועוד אית להו כל טיבו וחמידו דאית בעלמא דאינהו חביבין קמיה כבנים כמה דכתיב בנים אתם לה' אלהיכם

ובגין דהשתאו זמן סגי ועבידו בהר דביה קיברא דילי אתר למחדי וכל מה דכתיב בהו בציון וירושלים אמרו וקראו על הר דאנא איתקברית תמן וקראו ליה הר הקדש ובית חיינו ועבידו לי חג בל"ג בעומר דאתו לוותי שיתין ריבוא כמה שנים והוה עלייהו חרון אף בגין דאסיר למעבד חג מבלעדי שלש רגלים דאית חג ואית יו"ט מקרא קודש דלא קרינן חג אלא לאסיפה דריבבות אלפי ישראל כמה דכתיב "בקול רינה ותודה המון חוגג" וכיוון דעבידו לי חג אע"ג דכלוהו צדיקי וכשירי נינהו הוה עלייהו חרון דלא חזי למעבד הכי, ועוד דאסיר למיחג בר ממקום אשר בחר ה' דכתיב בסיפרא דאורייתא "שם תעשה כל אשר אנכי מצווך" ולא קרבנות לחוד אלא כל וכתביב לעיביד למועדי תמן ומפסח לא חזינן דאיהו קרבן אבל משבועות וסוכות חזינן דלא עבדינן בר מהתם דכתיב ושמחת לפני ה' במקום אשר יבחר ה' אלקיך בו וכן כתיב בסוכות ושמחתם לפני ה' שבעת ימים, ונהיג שמחה אפי' שאין בית דהא לולב נהיג ברושלם כל שבעה ואו איהו בנטילה בירושלם אלא בשמחה ושירה כמה דעבידו ישראל לפני הארון דכתיב ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני ה' בכל עצי ברושים ובכינורות ובינבלים ובתופים ובמנענעים ובצלצים ומתרגמינן במנענעים בלולבים, וכגוונא דא איצטריכו ישראל למעבד בירושלם, ור' יוחנן בן זכאי ידע דלא אפשר לישראל כולהו למית' לירושלם דאיהו ביקש יבנה וחכמיה והוה אסיר למיעל לירושלם וכתביב ציון היא דורש אין לה מכלל דבעיה דרישה, ותיקן לולב ניטל שבעה זכר למקדש בגין דיזכרון ישראל למיתב

לירושלם כד אינו יכלין למיתב ולמעבד תמן שמחה קמיה מריה עלמא שבעה יומין, דלא איקרי דרישה אלא בביאה כמה דכתיב **לשכנו תדרשו ובאת שמה** וכתיב **ותלך לדרוש את ה'** ואוקמוה דאזלת לישבת שם ועבר דהוות בירושלם, וכיוון דלא הוה אפשר עביד תקנתא לדרוש בלולב, ובגין דא אנא אתית לקרתא דירושלם ברגלים למחדי תמן לפני ה', ואפילו דלא מקריבין ישראל קרבנות אית להו למעבד בזימנא דרגלי חדווה בירושלים ואית צערא קמיה קב"ה דלא אתו תמן לחוג אלא להתפלל ולאיתברכא מכהני ומרי עלמא בעי דיחדון ישראל בקרתא קדישא דכתיב **עוז וחדווה במקומו** ואפי' דלית תמן בי מקדשא בעי דיחדון ישראל ברגלים תמן, ובגין דלא עבידו דא ועבידו כגוונא דא הילולא דילי הוה עלייהו חרון אף בכל שתא ושתא

ועוד דטעו במאי דטעה אחר, ואע"ג דכולהו צדיקי נינהו "ששים ושמחים לעשות רצון קונם" קציצו בנטיעות בגין דנשמתא דצדיקא אינון פרד"ס דקוב"ה דכתיב בהו **"נצר מטעי מעשה ידי להיתפאר"** וחנוך הוה מרזא דא, דנישמתא דצדיקא הוא ואוקימנא דאיהו מט"ט וביה טעה אחר דחזי דאיהו יתיב ואמר שתי רשויות יש, ובגין כך מחיוהו שיתין פולסי נורא, לידע ולהודיע ולהיודע שה' הוא לבדו בעל כח והוא הדין כמה דאוקמוה באבות, ובגין דאמרו חכמים דכדאי אנא לסמוך עלי בשעת הדחק ולא כיוונו עלי לבד אלא אכולהו תנאי, ואע"ג דזכינא דיימרון עלי לאו עלי בלחודי, ואינהו גילו פנים שלא כהלכה דהא דאוקמוה הוה לענין ק"ש וכן על כל תנא דאיהו יחידא בכל גוונא דהלכתא בעידן דחוקא,

ואמרו אינהו על דחיקו דאית בהילולא דילי ובגין דא נתנו חיל מבלעדי ה' דלא חזי למיסמך אלא עליה ולא עוד אלא דאמרו דאית בי חילא להושיע ואיתנשו מאי דאינהו אמרי בברכת מזונא דשבתא כי אתה הוא בעל הישועות ומאי דמצלי בצלותא דהושענא "אדון המושיע בלתך אין להושיע" דעל מריה עלמא כתיב **"ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל"** ובגין כך מחצתי, ואיקרי קב"ה מלך עוזר ומושיע ומגן, ואינהו טעו בי וטעו בצדיקא, ואע"ג דצדיקא אינון מבטלין עצמם לגבי קב"ה מ"מ הא אמינא אנא המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם ואפי' מזבח דכולו לה' וכתיב ביה והיה המזבח קודש קדשים ואיתעביד לשם הוי"ה דכתיב ביה תעשה לי -לשמי, אמרו עליה המשתף ש"ש וד"א וק"ו עלי ועל כל שאר צדיקא קדושים אשר בארץ המה, דצריך זהירו יתירא לבר ישתף שם שמים עמם ח"ו

ולא יאמר דאית חילא לצדיקא דלית חילא בר מן קב"ה ואיהו עביד בגין צדיקא ולא צדיקא עבדי כלום, לבר בחייהון דיהיב להו קב"ה רשו למגזר ואיהו הוא דמקיים ולא אינון מקיימין דלית צור מבלעדי אלהינו, דהא דוד מלכא משיחא איהו בטיל גביה קב"ה יתיר מכולא ועילה אוקמו חכימין דלא מזכרינן מלכות שמים עם מלכות דוד בברכת מזונא, וי על דא דאנא לא בעינא דיתקרי על מקום קיברא דילי מאי דצולו ישראל "למעקר פולחנא נוכראה מארעא ולא תבא פולחנא דשמיה לאתריה" דהא אתר קבורה דילי לאו איהו אתריה דפולחנא דשמיה ולא חזי אלא להתפללא תמן כמו דמצלו על קברי צדיקא דיעביד קב"ה ישועות לישראל בגין זכותא דצדיקא, ולא למעבד תמן חג, ואיבעי להו לישראל למהדר לירושלם למיחג קמיה מלכא מריה עלמא, ובגין דא קיצץ קב"ה נטיעות דיליה דאינהו נישמתין דאינון צדיקא וחשיב לכל מאן דאתי לתמן כאילו ח"ו קיצצו אינון בנטיעות דאינהו גרימו להא, ומבעי להו לישראל למיתב לקרתא דירושלם, זכאה את וזכאה חולקך דאתית ביום הילולא דעבידו לי לקרתא דירושלם, ולית לך רשו לגלאה מאן את,

ע"כ דיבר אלי בחלום ואקץ ברעדה, והנני אליכם בית ישראל בתחינה קיראו את הדברים ותשאלו לגדולי ישראל האם הם נכונים כי השתדלתי לדייק בכל מה שאמר לי ומקווה אני שלא יצא טעות או קיטרוג תחת ידי,